

NR 45

Wykorzystanie autorskiej metody analizy obrazu do oceny wykwitów na powierzchni barwionego betonu architektonicznego

dr inż. arch. Przemysław Bigaj,
Katedra Projektowania Architektonicznego,
Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej

Streszczenie

Moduł i modularność są istotnymi aspektami determinującymi wyraz estetyczny formy architektonicznej budynku, które towarzyszą od początku działalności budowlanej człowieka. Wynikają zazwyczaj z potrzeby okiełznania fizycznej materii dzieła i optymalizacji procesu wznoszenia budowli. Racjonalizacja stosowanych technologii wynikająca z modułu i modularności elementów jest nieodzowną częścią wielu teorii architektury wpływając na kompozycję i estetykę dzieła. Rytm, powtarzalność form, częstotliwość ich występowania mają kluczowe znaczenie w budowaniu estetycznego ładu, powodując poczucie harmonii w odbiorze dzieła. Zjawisko to staje się szczególnie istotne w kontekście stosowania technologii betonów elewacyjnych, gdzie odwzorowanie technik budowy w charakterze estetyki dzieła wydaje się kluczowym elementem zjawiska określanym terminem „szczeroci materiałowej”. W projektowaniu architektury betonowej istotna wydaje się być umiejętność wyrażenia metody wznoszenia budynku w wybranej materii w taki sposób, który komplementarnie łączy aspekty technologiczne z kompozycją formy dzieła. Stosowanie zasad modularności, niezależnie czy mamy do czynienia z prefabrykacją betonową czy szalowaniem elementów realizowanych monolitycznie, czyni z założonego modułu kluczowy element bazy dla etapu projektowego. Celem artykułu jest wskazanie na wybranych przykładach jak twórcy architektury wykorzystują moduł i modularność betonowych elementów w komponowaniu wyrazu estetycznego formy. Niejednokrotnie oryginalność zamysłu realizacyjnego staje się tu konsekwentną zasadą kształtowania wyrazistości idei architektonicznej budynku. Beton dzięki swej podatności na kształtowanie w formach i uniwersalności zastosowań znakomicie nadaje się do wdrażania reguł projektowania opartych na module, wykorzystywanych w komponowaniu bryły budynku. Analiza wybranych przykładów pozwala nakreślić systematykę technologii betonów w kontekście wykorzystania zasad modularności jako ważnego składnika kształtującego estetykę i kompozycję formy. W przypadku technologii monolitycznych moduł i modularność koncentruje się na aspekcie szalunku. W przypadku betonowych prefabrykatów na sposobie wbudowania ich w strukturę – to jest w wyniku montażu bądź murowania betonowych elementów. Istnieją też warianty mieszane pozwalające łączyć technologie monolityczne z prefabrykacją. Tekst jest próbą nakreślenia istoty powiązania zasad projektowych opartych na module i modularności z technologią realizacji z wykorzystaniem betonów elewacyjnych.